

[Carsten Raft.]

det ikke betyde saa meget at give dem visse Favører og ikke, saaledes som det faktisk vil ske ved den nye Forhøjelse, at diktere dem en forholdsvist højere Pris end den, Statsbanernes rejsende i Almindelighed betaler.

Den næste Gruppe rejsende, jeg tænker paa, udgør en meget stor Gruppe. Det er Nærtrafikens Rejsende, som det ærede Medlem Hr. Bollerup Madsen ogsaa talte om. Ligesom det danske Samfund maa vænne sig til, at det har faaet en Millionby med den Omegn og det Omegnsliv, som nu engang følger med, tror jeg ogsaa, Statsbanerne maa indstille sig paa, at man i Virkeligheden har to helt forskellige Sorter Forretning inden for Statsbanerne, Langtrafikken og saa Nærtrafikken, der i Virkeligheden er en Sporvejstrafik, en Trafik med meget faste Kunder, Trafikanter, der er ganske anderledes indstillet, særlig gennem Abonnementskortene, end alle de øvrige Landet over. Jeg tror, at man baade ud fra samfundsmæssige Retfærdighedssynspunkter og forretningsmæssige Billighedssynspunkter maa gøre sig klart, at der er en væsentlig Forskel paa andre rejsende og dette Systems rejsende, de rejsende, der er nødt til for deres Arbejdes Skyld at rejse ind til den nærliggende By fra deres Bopæl og maa gøre det hver Dag. Der er den meget store Forskel, at de fleste af de øvrige rejsende kan da selv bestemme, om de vil rejse; det kan disse Folk ikke; de har en Bopæl langt fra deres Arbejdssted, de er nødt til at rejse ind hver eneste Dag. Situationen er i Øjeblikket oven i Købet den, at de kan ikke komme væk fra denne Bopæl, der er ikke Mulighed for at flytte andre Steder hen, de er tvangsbundne til den. De nu foreslåede Tariffer vil for disse Mennesker betyde en overordentlig stor Forøgelse af deres Leveomkostninger, en meget stor Ekstrabyrde. Det er slet ikke Smaating, det drejer sig om. Det gælder allerede de S-Banestationer, der ligger lidt fjernt fra København, at for en Familie, hvor f. Eks. Mand og Kone passer deres Arbejde i København — og det er mange —, eller hvor Manden og et Par Børn gør det, hvor Børnene søger en Handelsskole eller en højere Skole, er Statsbaneudgifterne lige ved at nærme sig Huslejudgiften, og en Forøgelse som denne vil betyde overordentlig svære Udgifter. Hvis man vil indrømme, at der ogsaa er lidt fiskalt ved denne Lov — og det maa man vistnok indrømme —, maa et Retfærdighedssynspunkt tvinge en til at undersøge, om det er rimeligt, at disse Men-

nesker ganske ekstraordinært skal have denne Skat paalagt.

Dertil kommer ogsaa i dette Tilfælde — og det gælder meget, meget skarpere her end andetsteds —, at Varen er blevet langt ringere. Der er sagt, at der er Trængsel paa alle S-Bane- og Bystationer i Verden, og det er for saa vidt rigtigt, men jeg har nu baade levet og haft mit Arbejde i 3 af Europas Storbyer, og jeg har aldrig set en Trængsel som den, der er paa de danske S-Tog nu. Det kan være af tilfældige Grunde, og det kan skyldes Udviklingen, det er altsammen rigtigt, men det er ganske givet, at det er helt urimeligt. Allerede fra anden Station er alle Siddepladser optaget, og efterhaanden som Folk kommer ind, maa de anbringe sig efter Systemet Sardiner i Daase, for der er ikke nogen anden Mulighed. Der er ikke længere Raad til Gardiner i Kupeerne, og paa dette Tidspunkt af Aaret er det saadan, at enten bager Solen gennem Ruderne, saa Varmen sitrer igennem de tæt sammenpakkede Menneskemasser, eller ogsaa lukker man alle Vinduer op, og saa er der en saadan Gennemtræk, at selv en helbefaren Matros kan blive forkølet af at staa der. Det er saadanne Vilkaar, at man har Lov til at spørge, om det ikke var rimeligt, at det kommende Folketingsudvalg rejste ud og saa paa Forholdene. Det er en udmærket Ting, at Udvalg rejser ud og ser paa Forholdene paa Stedet, og jeg synes, det var ganske fornøftigt at invitere det paagældende Udvalg ud for at se, hvordan der ser ud paa S-Banen i Øjeblikket. (*Afbrydelse*). Nej, de ærede Medlemmer, som venter at komme i Udvalget, er bekymrede ved Tanken, for de ved, hvordan det forholder sig, og bryder sig ikke om at gennemgaa Lidelserne, men de Folk, der skal gennemgaa dem hver Dag, vil gerne vide, om de, der har med disse Ting at gøre, har undersøgt dem og kan bedømme dem rigtigt. Jeg tror, at naar Udvalgsmedlemmerne havde været paa en saadan Tur, vilde de alligevel spørge sig selv, om Nærtrafikken virkelig kan tænkes at være en saadan Underskudsforretning, at den for sin Fremtids Skyld er nødt til at forhøje Priserne, eller om den Vare, Passagererne modtager, efterhaanden er blevet saa god og forfinet, at det er ganske nødvendigt at forhøje Prisen paa den.

Men naturligvis, det er paa Statens Vegne, Statsbanerne kræver højere Takster. Statsbanerne kunde dog godt have taget noget mere Hensyn. Jeg nævner et Forhold som dette, at den eneste Moderation, Lovforslaget indeholder, er, at Returbilletterne